

Uwagi:

Wymienione gatunki koniczyny wraz z innymi uprawnymi roślinami z rodziny bobowych (motylkowych) w naukach rolniczych określa się mianem Roślin motylkowych drobnonasiennych.

Piemiennictwo:

Szempliński W. (red.), 2012, Rośliny rolnicze, Wydawnictwo UWM, Olsztyn;

Jasińska Z., Kotecki A. (red.), 2003, Szczegółowa uprawa roślin tom II, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Wrocław;

Ceglarek F. (red.) 2002, Szczegółowa uprawa roślin rolniczych: Morfologia i biologia roślin, Wydawnictwo Akademii Podlaskiej, Siedlce

kwiatostan
(główka)

koniczyna czerwona, pokrój rośliny
(za: Atlas des plantes de France. 1891)

Koniczyna czerwona (*Trifolium pratense* L.)

Charakterystyka:

Rodzaj koniczyna (*Trifolium* L.) obejmuje około 300 gatunków rozpowszechnionych w Europie, Azji i Ameryce północnej. W Polsce rodzaj ten jest szeroko rozpowszechniony i reprezentowany przez szereg gatunków dziko rosnących np.: koniczyna polna (*Trifolium arvense* L.) czy koniczyna średnia (*Trifolium media* L.). W uprawie polowej najczęściej spotyka się mianem koniczyna czerwona (*Trifolium pratense* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.) oraz koniczyna perska (*Trifolium resupinatum* L.).

Koniczyna jest zazwyczaj rośliną wieloletnią zrośniętą pod względem morfologicznym w zależności od gatunku, a uprawiana jest głównie na paszę. Koniczyna posiada charakterystyczne liście złożone z trzech listków osadzonych na wspólnym ogonku. Zapylane przez owady (głównie trzmiele) obupłciowe, drobne kwiaty zebrane są w kuliste lub jajowate kwiatostany zwane główkami. W jednym kwiatostanie znajduje się do 100 kwiatów. Owocem jest strąk zawierający do kilku nasion.

Uprawa:

Stanowisko przeznaczone pod uprawę koniczyny powinno być odchwaszczone, zwłaszcza z perzu, który silnie z nią konkuruje. Wysiew przeprowadza się zwykle z tak zwaną rośliną ochronną. Koniczyna jest odporna na choroby. W ciągu roku można zbierać 2 lub 3 pokosy zielonki.

Gatunki:

koniczyna czerwona (*Trifolium pratense* L.) – najczęściej uprawiana w Polsce koniczyna. Kwiaty barwy różowo purpurowej. Owocem jest strąk jednonasienny, a wiązka zawiera tylko jedno nasiono.

koniczyna biała (*Trifolium repens* L.) – pochodzi z Holandii koniczyna rozesłana o olbrzymim zasięgu występowania ze względu na to, że rozmnaża się generatywnie (z nasion) jak i wegetatywnie (przez rozłogi). Kwiaty barwy zielonkawobiałej, owoc – zawierający od 2 do 3 nasion strąk. koniczyna białoróżowa (*Trifolium hybridum* L.) – zwana koniczyna szwedzka jest rośliną wieloletnią. Ze względu na podobieństwo do koniczyny czerwonej i białej uważa się ją za naturalnego mieszańca tych dwóch gatunków. Kwiaty początkowo zielonkawe po rozwinięciu – różowe. Owocem jest niewielki strąk o eliptycznym kształcie.

koniczyna perska (*Trifolium resupinatum* L.) – w Polsce uprawiana dopiero od lat 70. XX w. rośliną jednoroczną ozimą lub jara. Kwiaty mają barwę różowo fioletową, a owocem jest podobnie jak u koniczyny czerwonej – strąk jednonasienny.